

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 24. april 2007
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2007-156-0081
Dok.: HTR40695

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. marts 2007 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Revision af regler om advokaters virksomhed) (L 163).

Lene Espersen

/

Birgit Thostrup Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Revision af regler om advokaters virksomhed) (L 163):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26/3-07 fra Den Danske Dommerforening vedrørende L 163, jf. L 163 – bilag 5.”

Svar:

1. Den Danske Dommerforening henviser i sit brev af 26. marts 2007 til Folketingets Retsudvalg til Dommerforeningens høringssvar af 7. november 2006 vedrørende betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater. Af høringssvaret fremgår bl.a.:

”Dommerforeningen finder tillige anledning til at bemærke, at det ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger – herunder at forhandlingsmaksimen finder anvendelse i civile sager – stærkt må anbefales, at der ikke skabes mulighed for, at andre end advokater for adgang til at repræsentere parter i småsager, som uanset sagernes økonomiske værdi ofte vil indeholde juridiske problemstillinger af samme art som i sager, der overskrider småsagsgrænsen.”

Dommerforening gør i brevet til Retsudvalget på ny opmærksom på, at det efter foreningens opfattelse er meget betænkeligt ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger at tillade andre end advokater at møde for parterne i småsager. Sager af denne karakter vil – uanset at deres værdi ikke overstiger 50.000 kr. – ofte have stor betydning for parterne, som ofte vil være forbrugere eller mindre erhvervsdrivende.

Dommerforeningen anfører endvidere, at tillades det enhver at møde på vegne af parterne, vil der efter Dommerforeningens opfattelse være stor risiko for, at mange sager vidtløftiggøres og trækkes i langdrag med et øget ressourceforbrug til følge, ligesom det må befrygtes, at medvirken af partsrepræsentanter, der ikke har erfaring i førelsen af retssager, vil afsvække mulighederne for at løse sagerne forligsmæssigt, hvilket medfører, at der i flere sager end ellers vil skulle gennemføres en hovedforhandling.

Herudover anfører Dommerforeningen, at de foreslåede regler om god skik for rettergangsfuldmægtige ikke findes at udgøre et tilstrækkeligt værn mod de nævnte følger af at ophæve advokaters møderetsmonopol.

Endelig henviser Dommerforeningen til de betænkeligheder, som Advokatudvalgets flertal har givet udtryk for i betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater, idet Dommerforeningen bemærker, at det findes hensigtsmæssigt som påpeget af flertallet at lade de nye regler om småsagsprocessen fungere i en periode, hvorefter det kan være naturligt at overveje reglerne om, hvem der kan virke som partsrepræsentant i disse sager.

2. Som det fremgår af afsnit 7.3. i de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Revision af regler om advokaters virksomhed) (L 163) har Justitsministeriet ved forslaget om lempelse af møderetsmonopolet i sager omfattet af småsagsprocessen navnlig lagt vægt på, at reglerne i småsagsprocessen er udformet således, at varetagelsen af parternes interesser under sagens forberedelse ikke forudsætter, at vedkommende er repræsenteret ved en advokat. Dertil kommer, at sager omfattet af småsagsprocessen vedrører pengekrav under 50.000 kr., dvs. sager af relativt begrænset værdi, hvilket dog ikke i sig selv overflødiggør behovet for kvalificeret og høj faglig bistand. De fleste sager omfattet af småsagsprocessen antages dog generelt at have mindre vidtrækkende betydning for de involverede parter end sager af større værdi. Dette forhold samt konkurrenceøkonomiske betragtninger taler efter Justitsministeriets opfattelse for at ophæve advokaters møderetsmonopol i denne type af sager.

Justitsministeriet finder, at der med den ved lovforslaget foreslåede lempelse af advokaters møderetsmonopol er fundet en hensigtsmæssig og forsvarlig balance mellem på den ene side de hensyn, som møderetsmonopolet hviler på, og på den anden side hensynene bag ønsket om øget konkurrence på området.

3. Hertil kommer, at retten fortsat efter retsplejelovens § 259, stk. 2, kan pålægge en part at lade en sag udføre af en advokat, hvis retten ikke finder det muligt at behandle sagen på forsvarlig måde, uden at parten har en sådan bistand.

I medfør af denne bestemmelse vil retten således kunne pålægge en part, der er repræsenteret ved en rettergangsfuldmægtig, som ikke er advokat,

at lade sagen udføre ved en advokat, dersom rettergangsfuldmægtigen ikke varetager sagen på forsvarlig vis.

4. Der foreslås endvidere ved lovforslagets § 1, nr. 36 (retsplejelovens § 267 c) indført adgang til, at Justitsministeriet kan fratage en rettergangsfuldmægtig retten til at udføre sager for andre ved domstolene, hvis rettergangsfuldmægtigen har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af reglerne om god skik for rettergangsfuldmægtige, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil overholde reglerne om god skik for rettergangsfuldmægtige.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke, at der er betænkeligheder forbundet med at lempe møderetsmonopolet i sager omfattet af småsagsprocessen.